

N:o 31.

Af Herr **H. Bexelius**: *Om ändring i § 107 af nu gällande Skiftesstadga.*

Att de klagomål, som nära nog allmänt förekomma af en eller flera delegare i skifteslag, sedan förrättningsmannen förklarar skiftet avslutat och aflemnat handlingarne, högst sällan äro grundade på goda skäl, måste den, som närmare följt dessa ärenden, till heder för landtmäteri-korpsen medgifva, utan oftast anföras klagomålen af de delegare i skifteslaget, som genom laga skifte skola frångå odlad och väl häfdad jord, för hvilken de, vid utbyte emot ouppodlad eller sämre häfdad jord, blifvit tillerkända hög odlingsersättning, väl vetande att de på detta sätt, genom att i ett eller flere år uppehålla skiftets fastställelse, kunna under tiden taga skördar af sin högt uppskattade jord samt salunda ofta utan hänsyn till de förluster, som härigenom i flera fall drabba skifteslaget, bereda sig dubbel ersättning för den häfd som visserligen vid uppskattningen förefanns, men som de härigenom i väsendtlig mån sjelfva gjort sig till godo.

Till förekommande häraf vågar jag hemställa, att Riksdagen beslutar hos Kongl. Maj:t föreslå, att § 107 i nu gällande skiftesstadga må erhålla följande lydelse:

Skiftesmannen och gode männen böra emellan delegarne söka bereda vänlig öfverenskommelse om tiden då det nya skiftet tillträdas skall, dock att dermed icke längre må dröjas, än ett år, sedan skiftet fastställt blifvit; men kan sådan öfverenskommelse icke träffas, skall tillträdet ske, så snart tiden till klander å skiftet, utan att sådant klander blifvit anmäldt, tilländalupit, eller skiftet, i händelse af klander, genom laga kraft egande utslag blifvit fastställt, dock att hvar sin på åker växande gröda sjelf bergar, der ej annorlunda åsämjes. Skulle dervid inträffa, att någon delegare icke erhåller så mycken åker till utsäde som å honom rätteligen belöpa bör, eller har under tiden, sedan värdering å egorna egderum, någon del af jorden råkat i vanhäfd eller på annat sätt undergått försämring, varde ersättning åt den, som härigenom lider förlust, särskildt bestämd.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1872.

Henr. Bexelius.